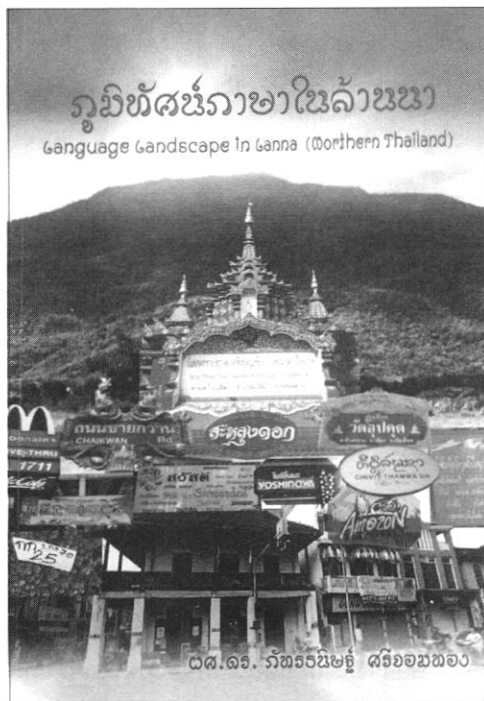

แนะนำหนังสือ

ศุภชัย ต๊ะวิชัย*

ภัทรนินษร ตรีจอมทอง,
ภูมิทัศน์ภาษาในล้านนา.

เชียงใหม่ : วิทอินดีไชน์, ๒๕๕๙. ๓๑๔ หน้า.

- * ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
นิสิตหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หนังสือ “ภูมิทัศน์ภาษาในล้านนา” เป็นผลงานการเขียนของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภทธรนิษฐ์ ศรีจอมทอง อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ผู้เขียนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ จากมหาวิทยาลัย เวียดนาม ประเทศออสเตรเลีย มีความเชี่ยวชาญด้านภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์ (Linguistic Landscape) ตลอดจนมีประสบการณ์การวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผลงานวิชาการที่สำคัญ ได้แก่ Longan Names : Identity of Lanna, Language Globalization in Northern Thailand, Identity Maintenance in Lanna (Northern Thai), Globalization in Code-Mixing in 6 Upper-North Provinces of Thailand/ Globalization in code-Mixing : A Case Study of Lanna (Northern Thai) Context ภูมิทัศน์ภาษาในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง : หลวงพระบาง, ลำไย : ชื่อและที่มา เป็นต้น

หนังสือเล่มนี้เป็นงานเขียนประเภทตำราวิชาการเฉพาะสาขาว่าด้วยเรื่อง “ภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์” ซึ่งเป็นการศึกษาภาษาที่ปรากฏบนแผ่นป้ายในพื้นที่สาธารณะ (signs in public spaces)^๑ โดยบูรณาการความรู้ด้านภาษาศาสตร์กับความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมในสังคมพหุภาษา-พหุวัฒนธรรม (multilingual-cultural society) ที่เกิดการปะทะกันระหว่างโลกาภิวัตน์ในภาษาบนแผ่นป้าย (globalization in language on signs) กับท้องถิ่นภวัตน์ในภาษาบนแผ่นป้าย (glocalization on signs) ในเขตภาคเหนือตอนบน^๒ ซึ่งมีการสัมผัสภาษา (language contact) อย่างเข้มข้น สิ่งที่ผู้อ่านจะได้รับจากการอ่านหนังสือเล่มนี้ คือ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิทัศน์ภาษา อีกทั้งยังเห็นคุณค่าของสถานการณ์ภาษาในสังคมปัจจุบัน ตลอดจนนโยบายภาษา ทักษะคดีด้านภาษา และความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างกลุ่มภาษาต่าง ๆ

ปรากฏการณ์ภาษาข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทและหน้าที่ของแผ่นป้ายในพื้นที่สาธารณะว่ามีใช้รูปภาษาที่ให้ข้อมูลความรู้ (informative function) เพียงเท่านั้น แต่ยังมีบรรจุหน้าที่เชิงสัญลักษณ์ (symbolic function) การรณรงค์อัตลักษณ์ของท้องถิ่นไว้ซึ่งเผยให้เห็นถึงปรากฏการณ์สังคม-วัฒนธรรมของชุมชน ตลอดจนกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม-วัฒนธรรมหลากหลายรูปแบบอย่างเป็นพลวัตอีกด้วย

^๑ แผ่นป้ายในพื้นที่สาธารณะ หมายถึง แผ่นป้ายตามท้องถนนสาธารณะ ป้ายโฆษณา ป้ายชื่อถนน ป้ายชื่อสถานที่ ป้ายชื่อร้านค้า และป้ายตามสถานที่ราชการในพื้นที่สาธารณะต่าง ๆ

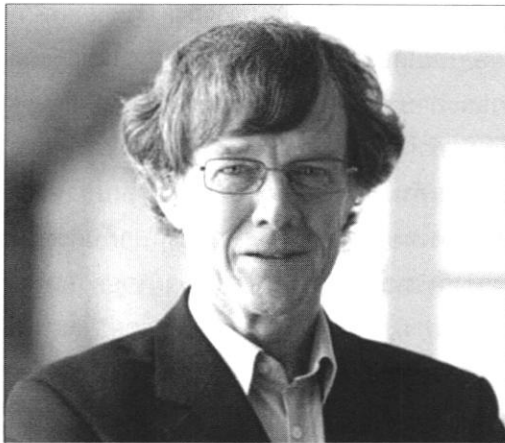
^๒ ภาคเหนือตอนบน ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน แพร่ พะเยา ลำพูน ลำปาง และ น่าน

นอกจากนี้ผู้เขียนยังกล่าวถึงอิทธิพลของภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสากลผ่านกระบวนการโลกาภิวัตน์ในเขตเมือง (urban) ซึ่งเป็นศูนย์กลางและแหล่งรวมของการเปลี่ยนแปลงความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน กระบวนการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ทำให้เกิดการรับภาษาต่าง ๆ เข้ามาในชุมชน อีกทั้งผู้เขียนยังชี้ให้เห็นว่าภาษาที่ปรากฏบนแผ่นป้ายในพื้นที่สาธารณะยังสะท้อนให้เห็น “อัตลักษณ์” “ค่านิยม” และ “วิถีชีวิต” ของผู้คนในสังคมที่กำลังแปรเปลี่ยนไป

หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือเล่มแรกที่กล่าวถึงกระบวนการศึกษาตามแนวภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์ในภาษาไทยโดยตรง ซึ่งมีความ “สด” “ใหม่” และ “น่าสนใจ” ในวงวิชาการด้านภาษาและภาษาศาสตร์ของประเทศไทย ดังที่ศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์ ได้เขียนคำนิยมไว้ตอนหนึ่งในหนังสือเล่มนี้ว่า “ผมได้ติดตามอ่านด้วยความน่าสนใจตั้งแต่เริ่มต้น ด้วยเรื่องนี้ถือเป็นเรื่องใหม่สำหรับวงการวิชาการด้านภาษาศาสตร์ในประเทศไทยที่ไม่เคยมีใครสนใจศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์อย่างจริงจังเช่นนี้มาก่อน ผมจึงถือว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทรนិษฐ์เป็นผู้บุกเบิกหรือนำเข้าองค์ความรู้ด้านนี้ในวงวิชาการเมืองไทย” (สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์ อ้างถึงใน ภัทรนิษฐ์ ศรีจอมทอง, ๒๕๕๙ : คำนิยม) ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรนิษฐ์ ศรีจอมทอง เป็นผู้บุกเบิกองค์ความรู้ด้านภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์ให้แก่วงวิชาการของประเทศไทยอย่างแท้จริง

การนำเสนอผู้เขียนได้เรียบเรียงจากบทความวิชาการ หนังสือ ตำรา และงานวิจัย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ แรงบันดาลใจหนึ่งที่ผู้เขียนได้เขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาเพราะความภูมิใจในแผ่นดินเกิดของตนเอง ดังปรากฏในคำนำของหนังสือเล่มนี้ว่า “ผู้เขียนได้ตั้งใจ ใช้พลังความรู้ ประสบการณ์และความพยายามอย่างเต็มกำลังในการเขียน ด้วยความภูมิใจในแผ่นดินเกิด” (ภัทรนิษฐ์ ศรีจอมทอง, ๒๕๕๙ : คำนำ) ประเด็นนี้อาจมีผู้มองว่าเป็นการสร้างอคติทางวิชาการ แต่หากได้พิจารณาเนื้อหาและตัวอย่างจะพบว่าส่วนใหญ่มาจากการวิจัยของผู้เขียนซึ่งส่วนหนึ่งได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติมาแล้ว อันแสดงให้เห็นถึงการรับรองคุณภาพและผ่านกระบวนการคัดกรองจากนักภาษาศาสตร์เฉพาะสาขา อีกทั้งการที่ผู้เขียนเป็นผู้เชี่ยวชาญภาษาในท้องถิ่นกลับทำให้หนังสือนี้มีความลุ่มลึกในเชิงวิชาการเพิ่มขึ้น

ผู้เขียนใช้ระเบียบวิธีทางด้านภาษาศาสตร์ส่วนใหญ่ของศาสตราจารย์ ดร.เดิร์ก กอร์เทอร์ (Durk Gorter)^๓ เป็นกรอบในการนำเสนอ โดยการประมวล วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เนื้อหาแบ่งออกเป็น ๕ บท ได้แก่ บทที่ ๑ ภาษาศาสตร์ บทที่ ๒ สังคม วัฒนธรรม และภาษาล้านนา : ภาพรวม บทที่ ๓ ภาษาล้านนา บทที่ ๔ อັตลักษณ์ล้านนาในภาษา และ บทที่ ๕ สรุป หากจำแนกตามองค์ประกอบการเขียนของหนังสือเล่มนี้ สามารถจำแนกออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ ส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุป

ศาสตราจารย์ ดร.เดิร์ก กอร์เทอร์
ที่มา : <http://isb10.rutgers.edu/isbc.html>

ส่วนนำกล่าวถึงเรื่องภาษาศาสตร์และเรื่องสังคม วัฒนธรรม ภาษาล้านนาในภาพรวม กล่าวคือ **ภาษาศาสตร์** ผู้เขียนได้ให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษาศาสตร์เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจถึงกระบวนการศึกษาภาษาศาสตร์ซึ่งศึกษาภาษาจากแผ่นป้ายในพื้นที่สาธารณะ ผู้เขียนได้เรียงลำดับเนื้อหาที่จำเป็นสำหรับผู้ที่เริ่มศึกษาไว้อย่างเหมาะสม เริ่มจากการนิยามศัพท์และมโนทัศน์พื้นฐานของภาษาศาสตร์ว่าคืออะไร แผ่นป้ายในหนังสือเล่มนี้กินความหมายมาก

^๓ ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยแห่งชาติบาสก์ (University of the Basque Country) ประเทศสเปน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ ภาวะพหุภาษาและภาษากลุ่มชาติพันธุ์

น้อยเพียงใด และมีขอบเขตการศึกษาอย่างไร หลังจากนั้นจึงเริ่มเข้าสู่ลักษณะทั่วไปของ ภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์ เช่น บทบาท หน้าที่ ประเภท จำนวนภาษาบนแผ่นป้าย ลักษณะ เฉพาะ ฯลฯ นอกจากนี้ ยังกล่าวถึงความสำคัญที่เกี่ยวข้อง เช่น ความสัมพันธ์เชิง อำนาจ หน้าที่เชิงสัญลักษณ์ อັดลักษณ์ ฯลฯ ในบทนี้ผู้อ่านจะเพลิดเพลินไปกับสีสันทาง วิชาการที่แปลกใหม่และน่าตื่นตึ่ง โดยมีตัวอย่างและภาพประกอบสีสันสวยงามเกือบ ทุกหน้า ส่วนที่เกี่ยวข้องกับสังคม วัฒนธรรม และภาษาล้านนา (ภาพรวม) ผู้เขียน กล่าวถึงพื้นที่ศึกษา ได้แก่ สถานที่ตั้ง ลักษณะสังคมและวัฒนธรรมของชาวล้านนา เช่น การดูแลสุขภาพ ประเพณีดำหัว การให้พร การแต่งกาย ลายผ้า ตัวเมือง (ตัวอักษร ล้านนา) ฯลฯ เนื้อหาทั้งหมดแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการอย่างเป็นลำดับขั้น การนำเสนอ ในบทนี้ ผู้เขียนจะเชื่อมโยงไปสู่ผลการวิเคราะห์ปรากฏการณ์ภาษาบนแผ่นป้ายในพื้นที่ สาธารณะซึ่งเป็นส่วนเนื้อหาที่สำคัญที่จะกล่าวในบทต่อไป

ส่วนเนื้อหา กล่าวถึงเรื่องภูมิทัศน์ภาษาในล้านนาและอັดลักษณ์ล้านนาในภาษา กล่าวคือ **ภูมิทัศน์ภาษาในล้านนา** ผู้เขียนได้ฉายภาพความเป็นสังคมพหุภาษา-พหุ วัฒนธรรมในสังคมล้านนาปัจจุบันผ่านแผ่นป้ายในพื้นที่สาธารณะว่ามีการสัมผัสภาษา ที่หลากหลาย ได้แก่ การสัมผัสภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในมณฑลล้านนาที่อาศัย อยู่เดิมแล้ว การสัมผัสภาษากลุ่มภาษายุโรป เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษา อิตาลี ภาษาเยอรมัน ภาษาเซค ฯลฯ และการสัมผัสภาษาของกลุ่มภาษาตะวันออก เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ภาษาอาหรับ ภาษามาเลย์ ภาษาพม่า ภาษา ไทใหญ่ ฯลฯ ในบทนี้ ผู้เขียนพยายามแสดงให้เห็นว่าสังคมล้านนาเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม (Multilingual society) ซึ่งมีการอยู่ร่วมกันของชุมชนที่หลากหลายมาตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบัน อีกทั้งยังเป็นสังคมปฏิสัมพันธ์ (interactive society) คือผู้คนมีจิตใจเอื้ออาวี และ มีความพึงพอใจต่อการอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่รายล้อมไปด้วยธรรมชาติที่เป็นภูเขาซึ่งเป็น เอกลักษณ์ของท้องถิ่น ดังนั้น ชาวล้านนาจึงมีความเบิกบานในการต้อนรับภาคินตุกะ ผู้มาเยือน ลักษณะสังคมดังกล่าวจึงเอื้อต่อวิถีการดำรงชีวิตในสังคมพหุภาษา-พหุวัฒนธรรม อย่างเช่นในสังคมล้านนาได้อย่างกลมกลืน อีกทั้งยังเป็นภาพชีวิตทางสังคมที่มีการ ผสมผสานทางวัฒนธรรมได้อย่างลงตัว นอกจากนี้ ผู้เขียนยังกล่าวถึงลักษณะการปน ภาษาของชาวล้านนาที่หลากหลายไว้อย่างน่าสนใจอีกด้วย ประเด็นเรื่องภูมิทัศน์ภาษา ในล้านนาเชื่อมโยงกับเนื้อหาในบทต่อไป คือ **อັดลักษณ์ล้านนาในภาษา**ซึ่งกล่าวถึง

อัตลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของชาวล้านนาที่สะท้อนจากภาษาที่ปรากฏในแผ่นป้ายสาธารณะ แบ่งออกเป็น ๖ ประการ ได้แก่ ๑) อัตลักษณ์ด้านชาติพันธุ์ : เมือง^๔ ๒) อัตลักษณ์ด้านชัยภูมิ-ภูมิลัณา : ดอย ๓) อัตลักษณ์ด้านที่อยู่อาศัย : เขื่อน ๔) อัตลักษณ์ด้านวิถีชีวิตประจำวัน (อุปนิสัยการดำรงชีพและอริยาไย) : กาด ๕) อัตลักษณ์ด้านค่านิยม-ความเชื่อ : คำ และ ๖) อัตลักษณ์ด้านวัฒนธรรมเกษตรในชื่ออำเภอ อัตลักษณ์ทั้ง ๖ ประการนี้ ผู้เขียนได้ใช้องค์ความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองปกครองมาประกอบการอธิบายด้วย จึงนับได้ว่าภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์เป็นศาสตร์แห่งการบูรณาการสรรพวิทยาอย่างแท้จริง ผู้เขียนได้เน้นย้ำไว้อย่างน่าสนใจว่า

“อัตลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมปรากฏออกมาผ่านการใช้ภาษาซึ่งเป็นเครื่องหมายบ่งชี้อัตลักษณ์ทางสังคม-วัฒนธรรมที่โดดเด่นและเป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างมนุษย์ทั้งภายในวัฒนธรรมเดียวกันและต่างวัฒนธรรม ชื่อของสถานที่ คน และผลผลิตที่เป็นภูมิปัญญาของผู้คนในพื้นที่สังคมอย่างล้านนา ล้วนแล้วแต่สื่อแสดงลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นของพื้นที่ ผู้คน และสะท้อนการตระหนักรู้เกี่ยวกับความภาคภูมิใจ การให้คุณค่าต่อบางสิ่งบางอย่าง อันเป็นวัฒนธรรมที่สืบทอดต่อกันมาของสังคมท้องถิ่น (locality) ที่ยังคงธำรงรักษาเอกลักษณ์เฉพาะตนเอาไว้ในสังคมที่ยังคงดำเนินวิถีชีวิตต่อไปท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงในปริบทสังคมโลก”

(ภัทรนินิษฐ์ ศรีจอมทอง, ๒๕๕๙ : ๒๔๙)

ส่วนสรุป ผู้เขียนจบลงด้วยการชี้ให้เห็นถึงบทบาทและความสำคัญของการศึกษาภูมิทัศน์ภาษาในล้านนา ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าแผ่นป้ายในพื้นที่สาธารณะมิใช่เป็นการปนของนานาภาษาเพียงเท่านั้น แต่ยังสื่อถึงพลังของภาษาที่จะสะท้อนให้เห็นถึง

^๔ คำว่า “เมือง” ในที่นี้มีความหมายแตกต่างจากความหมายโดยทั่วไป ดังนี้ ๑) เป็นคำที่ใช้เรียกคนที่เกิดและอาศัยในพื้นที่ ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒) เป็นวัฒนธรรมที่ผลิตโดย “คนเมือง” (คนที่พูดภาษาไทยถิ่นเหนือและมักเรียกตนเองว่าคนเมือง) ๓) เป็นลักษณะที่บ่งบอกเอกลักษณ์ของความเป็น “เมืองในสังคมล้านนา” เช่น อาหาร เสื้อผ้า-เครื่องแต่งกาย สิ่งของ สิ่งประดิษฐ์ ฯลฯ

“อัตลักษณ์” ของชุมชนชาวล้านนาได้เป็นอย่างดี ดังนั้น การศึกษาภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์ จึงเป็นกระบวนการค้นการมองภาษาหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง “ชุมชน” กับ “ภาษา” “สังคม” และ “วัฒนธรรม” ได้ดีที่สุดอีกกระบวนการหนึ่ง

หนังสือเล่มนี้มีคุณค่าหลายประการ ด้านเนื้อหา มีความสมบูรณ์ ตัวอย่างที่ปรากฏล้วนสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวันซึ่งทำให้เข้าใจและเข้าถึงศาสตร์ด้าน ภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์ได้ง่ายขึ้น ด้านการใช้ภาษามีการใช้ภาษาที่กระชับ รัดกุม สละสลวย ดังตัวอย่างสำนวนการเขียนที่ปรากฏข้างต้น และด้านกลวิธีการนำเสนอผู้เขียนได้อธิบายอย่างเป็นลำดับขั้น มีตัวอย่างประกอบและแทรกรูปภาพพร้อมคำอธิบายไว้ อย่างชัดเจน ด้วยความดีเด่นและความโดดเด่นของหนังสือเล่มนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่า หนังสือ “ภูมิทัศน์ภาษาในล้านนา” เป็นหนังสือที่มีคุณค่ายิ่ง เหมาะสำหรับนิสิต นักศึกษา นักวิชาการ นักวิจัย อาจารย์ ตลอดจนบุคคลทั่วไปที่สนใจประเด็นเรื่อง ความหลากหลายทางด้านภาษาและวัฒนธรรม หรือเหมาะสำหรับผู้ที่มีพื้นฐานทางด้าน ภาษาศาสตร์ที่กำลังมองหาประเด็นการวิจัยและเป็นหนังสืออ่านเสริมความรู้ในระดับ อุดมศึกษาได้เป็นอย่างดี

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือ “ภูมิทัศน์ภาษาในล้านนา” ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรนิษฐ์ ศรีจอมทอง จะสามารถจุดประกาย “พลังแห่ง ปัญญา” และ “พลังแห่งการสร้างสรรค์” งานวิชาการด้านภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์ในสังคม -วัฒนธรรมไทยให้ก้าวไกลและสมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไป

แบบเสนอขอส่งบทความเพื่อลงตีพิมพ์ใน
วารสารคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

ตำแหน่ง.....

วุฒิการศึกษา.....

สถานที่ทำงาน.....

ขอส่ง บทความวิจัย บทความวิชาการ บทความจากวิทยานิพนธ์

ชื่อเรื่อง (ไทย).....

(อังกฤษ).....

สถานที่ติดต่อที่สะดวก

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....

ถนน..... แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์..... โทรศัพท์เคลื่อนที่.....

โทรสาร..... E-mail.....

หรือ สถานที่ทำงาน.....

ที่อยู่.....

.....

.....

โทรศัพท์..... โทรสาร.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้ ( ) เป็นผลงานของข้าพเจ้าแต่เพียงผู้เดียว

( ) เป็นผลงานของข้าพเจ้าและผู้ร่วมงาน
ตามชื่อที่ระบุในบทความจริง

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....